

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: I KŽ-uv-29-2022-4

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Marije Balenović, predsjednice vijeća, te Željka Horvatovića i mr.sc. Marijana Bitange, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Vanje Petrović, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv zatvorenika D. K., zbog kaznenog djela iz članka 118. stavka 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak 101/17., dalje: KZ/11-I.) i drugih, odlučujući o žalbi državnog odvjetnika, podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Sisku broj: Ik I-587/2021-11 od 7. veljače 2022., u sjednici vijeća održanoj 22. ožujka 2022.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba državnog odvjetnika kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Rješenjem Županijskog suda u Sisku broj: Ik I-587/2021-11 od 7. veljače 2022., na temelju članka 59. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21. - dalje u tekstu: KZ/11-II.), pod točkom I. određeno je da se zatvorenik D. K. uvjetno otpušta s izdržavanja kazne zatvora u trajanju od 3 godine i 9 mjeseci. Zatvorenik je, presudom Općinskog suda u Zadru broj K-583/18. od 10 siječnja 2019., zbog kaznenih djela iz članka 118. stavka 1. KZ/11-I i članka 139. stavka 2. KZ/11-I., osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 godina, koja je kaznu Županijski sud u Splitu, presudom broj KŽ-189/2019. od 28. svibnja 2019., preinačio te ga je zbog inkriminiranih kaznenih djela osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine, a u nepravoj obnovi kaznenog postupka, presudom Županijskog suda u Zadru broj KŽ-178/2020. od 24.

srpnja 2020., zatvorenik je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 9 mjeseci.

2. Pod točkom II. je određeno da uvjetni otpust traje do isteka kazne 9. listopada 2022.

3. Pod točkom III., na temelju članka 60. stavka 2. u svezi članka 62. stavka 2. točke 11. KZ/11-II., određeno je da se uvjetno otpuštenom zatvoreniku određuju posebne obveze koje traju do isteka kazne i to:

- javljanje II policijskoj postaji Zadar odmah po izlasku s izdržavanja kazne zatvora, te potom jednom mjesečno do vremena isteka kazne
- javljanje Probacijskom uredu u Zadru odmah po uvjetnom otpustu a potom dalje prema pojedinačnom programu postupanja koji će Probacijski ured izraditi za zatvorenika.

4. Pod točkom IV., u skladu s odredbom članka 174. Zakona o izvršenju kazne zatvora („Narodne novine“ broj 142/21., dalje ZIKZ), određeno je da će sudac izvršenja Županijskog suda u Zadru vršiti nadzor nad izvršenjem posebnih obveza i bez njegove suglasnosti uvjetno otpušteni zatvorenik ne može promijeniti mjesto prebivališta ili boravišta.

4. Protiv tog rješenja žalbu je pravodobno podnio državni odvjetnik zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te je predložio da se pobijano rješenje „preinači odnosno ukine“.

5. U skladu s odredbom članka 495. u svezi članka 474. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/2008., 76/2009., 80/2011., 91/2012. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017. i 126/2019., dalje: ZKP/08.), spis je, prije sjednice, bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

6. Žalba nije osnovana.

7. Suprotno iznesenim tvrdnjama žalitelja, prilikom odlučivanja o prijedlogu zatvorenika D. K. za uvjetni otpust, i po mišljenju ovog drugostupanjskog suda ispravno je prvostupanjski sud utvrdio postojanje zakonskih uvjeta iz članka 59. KZ/11-II temeljem kojih je prihvatio prijedlog zatvorenika D. K. te mu odobrio uvjetni otpust.

8. Iznoseći razloge zbog kojih je donio odluku o uvjetnom otpustu, u obrazloženju pobijanog rješenja se navodi da zatvorenik D. K. jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 godina i 9 mjeseci, koja mu je u naprijed navedenoj presudi izrečena zbog počinjenja kaznenih djela iz članka 118. stavka 1. KZ/11-I. i članka 139. stavka 2. KZ/11-I., izdržava u Kaznionici u G. (dalje: Kaznionica). Kaznu je započeo izdržavati 9. kolovoza 2019., a istek kazne je 9. listopada 2022. Nakon što je zatvorenik podnio prijedlog za uvjetni otpust, u svom izvješću i mišljenju od 30. studenoga 2021. Kaznionica se o tom prijedlogu pozitivno očitovala.

9. Budući da iz naprijed navedenog izvješća proizlazi da je zatvorenik u provedbi uspješnosti pojedinačnog programa izvršenja kazne zatvora procijenjen kao uspješan, a tijek izdržavanja kazne zatvora je uredan i bez negativnih zapažanja, osim što je jednom stegovno kažnjen 2019., te imajući u vidu da je tijekom izdržavanja kazne puno radio na sebi te je priznao počinjenje inkriminiranih kaznenih djela i osvijestio štetnosti vlastitog ponašanja, time da od ukupne kazne zatvora ima izdržati manji dio te kazne, prvostupanjski je sud zaključio, unatoč ranijoj osuđivanosti zatvorenika i stegovnom postupku, da je dosadašnji tijek izvršenja kazne zatvora polučio pozitivne rezultate zbog kojih je bilo opravdano, na temelju članka 59. KZ/11-II., zatvoreniku odobriti uvjetni otpust.

10. U kontekstu naprijed iznesenih okolnosti za ovaj sud drugog stupnja nisu prihvatljivi prigovori žalitelja koji u žalbi ističe da je prvostupanjski sud, pri odlučivanju o prijedlogu zatvorenika za uvjetni otpust, propustio dovoljno cijeniti činjenicu njegove ranije višekratne osuđivanosti, između ostalog i zbog počinjenja istovrsnog kaznenog djela teške tjelesne ozljede kao i djela s elementima nasilja, koje okolnosti, po stavu žalitelja, ne bi opravdavale uvjetni otpust.

11. Suprotno naprijed iznesenom, i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda ispravno je prvostupanjski sud pri ocjeni svih propisanih kriterija iz članka 59. stavka 2. KZ/11-II. naglasak stavio na utvrđenoj uspješnosti programa izvršenja kazne zatvora i pozitivnom mišljenju Kaznionice vezano uz povoljnu prognozu budućeg ponašanja zatvorenika, jer je dosadašnji tijek izdržavanja kazne na zatvorenika polučio svrhu a isti je izrazio kritičan stav prema počinjenim kaznenim djelima i spremnost da promjeni svoje ponašanje, iz čega se onda osnovano može zaključiti da zatvorenik, uz primjenu posebnih mjera koje su mu određene, na slobodi neće počinuti kazneno djelo.

12. Naime, iz mišljenja Kaznionice je evidentno da je tijekom izdržavanja kazne zatvora u dovoljnoj mjeri ostvarena resocijalizacija zatvorenika D. K. tako da sve one pozitivne okolnosti na strani optuženika koje su navedene u izvješću Kaznionice, u svojoj ukupnosti ali i značaju, su pretežnije od činjenice njegove ranije osuđivanosti, na koju žalitelj upire u žalbi, posebno kada se ima u vidu da je ta osuđivanost bila 10-tak godina prije, te su mu tada izricane uvjetne osude i karatkotrajne kazne zatvora. U konkretnom slučaju omjer izdržanog i neizdržanog dijela kazne, do otpuštanja zatvorenika, je znatno manji od izdržanog dijela (oko 6 mjeseci), a u odnosu na duljinu izrečene kazne od 3 godine i 9 mjeseci. Što se tiče stegovne odgovornosti zatvorenika, na koju žalitelj u žalbi također upire, iz izvješća Kaznionice proizlazi da se radilo o ekscesu do kojega je došlo 2019., u vrijeme kada je zatvorenik tek započeo s izdržavanjem kazne zatvora, za što mu je izrečena uvjetna stegovna mjera, pa ta okolnost nema onaj značaj kakav joj pridaje žalitelj, niti ista ulazi u razloge propisane u članku 170. točka 3. ZIKZ-a za obligatorno odbijanje prijedloga zatvorenika. Nadalje, a u pogledu, vjerojatnosti kriminalnog povrata, u konkretnom slučaju, jasno je da se isti ne može potpuno i bezrezervno isključiti, ali aktualno, prema procjeni, taj rizik je umanjen, s obzirom da je prema izvješću Kaznionice, zatvorenik osvijestio štetnost vlastitog ponašanja i prošao tretman za počinitelje kaznenih djela s elementima nasilja, te završio program roditeljstva, a koji programi su utjecali na njega da uskladi svoj život sukladno zakonskim propisima i općeprihvaćenim društvenim pravilima, zbog čega je i dano pozitivno mišljenje Kaznionice.

13. Prema tome, kako žalitelj svojom žalbom nije doveo u pitanje pravilnost i pouzdanost odlučnih činjenica na kojima je prvostupanjski sud temeljio pobijano rješenje, a budući da je nije utvrđeno postojanje povreda kaznenog postupka iz članka 494. stavak 4. ZKP/08., na koje Visoki kazneni sud Republike Hrvatske kao drugostupanjski sud, pazi po službenoj dužnosti, valjalo je, na temelju članka 494. stavak 3. točka 2. ZKP/08., odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 22. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća:

Marija Balenović, v.r.